

Duchowość i Charyzmat

Oryginalność charyzmatu Sióstr Małych Misjonarek Miłosierdzia (PSMC) w Kościele.

Świętość przybliży światu tajemnicę Boga Trójcy, który objawia się i żyje w sercu człowieka.

W życiu świętych przedłuża się jakby tajemnica Wcielenia, w konkretnej historycznej rzeczywistości, przez wiarę, nadzieję i miłość. Zbliżając się do świętego zbliżamy się do tajemnicy sumienia i zamieszkującego w nim Ducha Świętego, który wszystko jednoczy; ten sam Duch staje się ciałem, tworzy historię.

Charyzmaty, które ukazują piękno Kościoła są dynamiczne, żyją i realizują się przez nieustanne stawanie się, ciągły rozwój. Rodzą się z doświadczenia duchowego, z kontaktu i egzegezy Ewangelii, w określonym kontekście historycznym, jako odpowiedź na konkretne wyzwania.

Ksiądz Orione urodził się w Pontecurone w 1872 roku, a zmarł w San Remo w 1940 roku. Żył w czasach pełnych kulturowych i ideologicznych przemian, wydarzeń i punktów zwrotnych dotyczących zarówno Kościoła jak i państwa. Pomimo elementów ciągłości z poprzedniej epoki, ta część stulecia, jako spadkobierca Oświecenia, tworzy nową cywilizację, która zrywa z chrześcijańskimi korzeniami. Mamy tu do czynienia z rozdziałem Kościoła od Państwa, który nastąpił wraz ze zdobyciem Rzymu w 1870 roku, co doprowadziło do tzw. "kwestii rzymskiej", powstania państwa liberalnego, zjednoczenia Włoch oraz ruchów i inicjatyw antyklezyjalnych.

Początkowo reakcją Kościoła wobec tych wszystkich wydarzeń oraz modernizmu jest izolacja. Potem zaczyna próbować włączyć się w życie społeczne aż po uzyskanie znaczącej w nim obecności. To właśnie w dziewiętnastym wieku powstaje we Włoszech wiele Zgromadzeń czynnych, realizujących swój specyficzny apostołat w dziedzinie nauczania, wychowania młodzieży, pomocy ubogim, starszym, sierotom, chorym. Celem nowych ideologii, takich jak socjalizm, liberalizm, komunizm było odciążenie ludzi od Kościoła, tworząc między nimi przepaść.

Ksiądz Orione wychowuje się i formuje w tym szczególnym okresie historycznym, w którym działa poprzez swoje idee reformatorskie, silną skłonność do działania, zaufanie do Kościoła i człowieka. Doświadcza w swoim życiu obecności Boga rozumianego jako Opatrzność, dlatego w tym szczególnym momencie historycznym, gdy ludzkość dokonuje zwrotu, Ksiądz Orione poświęca się służbie ubogim, z żarliwą miłością do Kościoła, który przez miłość i jedność jest w stanie być widzialnym znakiem działania Bożej Opatrzności. Ks. Orione czuje, że najpotężniejszą bronią dla niewierzącego i oczekującego konkretnych odpowiedzi świata jest język miłości: ***Tylko miłość zbawi świat!***

Dla Księdza Orione **Papież jest widzialnym znakiem jedności ludu Bożego.** Jeszcze jako kleryk zakłada Małe Dzieło Boskiej Opatrzności z niezliczonymi dziełami miłosierdzia, których celem jest przywrócenie wewnętrznej jedności ludowi i doprowadzenie go do Chrystusa, poprzez miłość do Papieża i Kościoła. Jego mottem jest: *"Instaurare omnia in Christo, in ecclesia, in caritate": "Odnowić wszystko w Chrystusie, w Kościele, w miłości"*.

Daje początek różnorodnym dziełom takim jak oratoria, kolonie rolnicze, szkoły zawodowe, małe kotolenga, misje. Po wymienieniu 54 dzieł, powie: *"i te wszystkie dzieła wiary i miłości, które zgodnie z potrzebami różnych krajów i czasów, Stolica Święta zechce wskazać, jako zdolne odnowić społeczeństwo w Jezusie Chrystusie"*. Wszystkie czyny i dzieła miłosierdzia mają wytyczony przez

Księżda Orione cel i charakter eklezjalny o wymiarze społecznym, co oznacza wybór najbiedniejszych. W rzeczywistości Siostry PSMC, założone w 1915 roku otrzymały jako cel szczegółowy i specjalny: *„pełnienie miłosierdzia względem bliźnich przede wszystkim przez poświęcenie życia, aby doprowadzić do poznania i umiłowania Jezusa Chrystusa, Jego Namiestnika, Papieża i Kościoła świętego, dzieci ludu i ubogich najbardziej oddalonych od Boga i najbardziej opuszczonych, przez nauczanie doktryny chrześcijańskiej i praktykę dzieł ewangelicznego miłosierdzia”*.

W tej właśnie intuicji Założyciela nasze Zgromadzenie odnajduje swą oryginalność i fizjonomię w Kościele: charyzmat jest **motywacją** i **sposobem** naszego życia w Kościele. *„Przynaglone słowami Chrystusa: «byłem głodny, a daliście mi jeść, byłem spragniony, a daliście mi pić... Zaprawdę, powiadam wam: wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili...»*, pragniemy zobowiązać się ślubem do pełnienia miłosierdzia przez nauczanie prawd wiary i apostołstwo ewangelicznych uczynków miłosierdzia”.

Ślub Miłości wyrażający cel specyficzny, dla którego natchniony przez Boga Ksiądz Orione zgromadził nas w rodzinę zakonną, wyraźnie i mocno podkreśla nasze powołanie na drodze miłości i nasze zadanie w Kościele jako Siostry Małe Misjonarki Miłosierdzia.

Uczynki miłosierdzia, poprzez które służymy w ludziach Synowi Człowieczemu, są widzialnym, wiarygodnym i skutecznym środkiem pedagogicznym, *aby otworzyć oczy na wiarę*, ogrzać serca miłością do Boga i pomóc ludziom przyjąć Ewangelię. Dzieła miłosierdzia służą do uobecniania i konkretnego wyrażania macierzyńskiej miłości Kościoła, który nie jest daleko od ludzi i jego skarbów, czyli ubogich, ale się o nich troszczy, wychodząc przede wszystkim na peryferie egzystencjalne, o których dzisiaj często mówi Papież.

Miłość jest naszym uprzywilejowanym sposobem ewangelizacji i jednoczenia z Papieżem i Kościołem; miłość jest klamrą, która jednoczy ludzkość z Chrystusem, z Kościołem i Papieżem, widzialnym znakiem jedności wszystkich dzieci z jedynym Ojcem.